

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Tvrriani Societatis Iesv, Defensio Locorum S.
Scriptvrae. De Ecclesia Catholica, Et Eivs Pastore
Episcopo Romano, B. Petri, principis Apostolorum
successore, libri duo. Aduersus nugatorias ...**

**Torres, Francisco de
Coloniae Agrippinae, 1580**

VD16 ZV 18729

Capvt Primvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-33634

Sophisma Turriani.

Linteum illud significabat in enigmate Ecclesiam Catholicam, quae praeceptis & doctrina quatuor Evangelistarum ligatur, quae quidem quatuor Evangelia ab initijs suis legi consueuerunt, cum dicitur initium sancti Euangeli secundum Matthaeum, Marcum, Lucam, & Ioannem, quod igitur tunc in enigmate illius lintei, beato Petro pracepit Dominus, postea sine ullo enigmate sanctis Apostolis pracepit, cum dixit, euntes docete omnes gentes. Linteum autem venit usque ad Petrum, ut dicitur expressè in contextu, unde efficitur, eam Ecclesiam, quae non venit per obedientiam usque ad Petrum, in successoribus eius, non esse partem Ecclesie, sic recitauit Antonius multis praetermissis, quae ita sunt conexa, ut necessariò inducant, quod concluditur.

Solutio superioris sophismatis.

C A P V T P R I M V M.

HOC argumentum est Allegoricum. itaque videndū est, quatenus eiusmodi argumenta valere debeant. Libenter audio Hieronymum docentem allegorias esse, non ex legentis voluntate, sed ex scribētis auctoritate, intellegendas in 4. cap ad Cal. Duo sunt igitur in Allegorijs spectanda, unum, ut in scriptura fundamentum expressum habeat, alterum, ut simus contenti ea applicatione, quam nobis scriptura ipsa superpediat, neque per remotas & alienas interpretationes vagemur. Cum autem Turrianus ea non obseruauerit, ideo nihil potest condudere, quamuis clamet, sua hæc argumenta esse àuctoritatem & veritatem astringere, quod ut planum fiat, iam nobis de hoc Petri viso differendum erit. Videamus deinceps, quomodo probet, ut pollicetur, hoc meum argumentum allegoricum esse, & non habere fundamentum expressum in scriptura, negat me contentum fuisse ea explicatione, quam scriptura ipsa suscepit, ut si hoc quod promittit, non præstet, sed potius contrarium, ipse potius verbis suis argumentum meum confirmet, & se verbis oris sui captum concinat. Sic enim subiungit: Primum omnium, cum Petrus ipse verbis quam apertissimis illud visum exposuerit, quæna est hæc vel inscitia, vel impudetia, Petro repudiato, nouam prorsus & alienam expositionem comminisci? Nam visum illud Petro cælitus oblatum, significavit gentes esse capaces Euangelicæ prædicationis, nec iam earum commercium esse fugiendum; sic enim ipse Dei spiritus exposuit, quemadmodum narrat Lucas. Hæc tu Antoni: recitemus nunc, quæ ego

A 3

scripsi

scripti pagina à te notata, vt si hoc, quod tu dicas, & verum est, significatum fuisse illo viso linteum plenū quadrupedibus & serpentibus, gentes scilicet esse capaces Euangelicae prædicationis, in eo, quod ego dixi significatum esse, necessario contineatur, tu planè cactus sis, cui visus sum Petro repudiato, vt tu ait, nouam prorsus & alienam expositionem comminisci. Sic igitur scripti: Quod ergo viā Princeps Apostolorum linteum magnum submissum de celo in terram quatuor initis, & in eo omnia quadrupedia & serpentia, & volatilia cali significabat esse in Ecclesia Catholica, quæ vna est & ingens homines ex omnibus gentibus, ex omni superstitione falsi cultus, & ex multiplici varietate in eniorum & consuetudinā ad fidem Christi, qui de celo descendit, vt hanc Ecclesiā edificaret, conuersos, & superadificatos super fundatum Apostolorum & Prophetarum. Qui dixit linteum illud magnum, in quo erant quadrupedia & serpentia terræ, significasse esse in Ecclesia Catholica homines ex omnibus gentibus conuersos ad fidem, quod iam factū esse cernimus, an non simul dixit gentes esse Euangelicae prædicationis capaces, quod tu dicas significatum fuisse? alioqui quomodo ad fidem Christi conuersti poterat, nisi euangelicae prædicationis capaces, vt more tuo loquamur, facta essent? immò vide quid paulo post paginā 35. scripserit. quod tu eras tenebris inuolutus non vidisti; postquam enim, aiebam, vidi Petrus linteum illud magnum, & in eo omnia quadrupedia & serpentia terra, & volatilia cali, ingressus ad Cornelium gentilem, vos inquit scitis, quomodo abominatum sit viro Iudeo, cōtingi aut accedere ad alienigenam, sed mibi ostendit Deus, neminem communem aut immundum dicere hominem; propter quod sine dubitatione veni accerfus; an non audis hic, quod tu ait, significasse illud linteum, gentes esse capaces Euangelicae prædicationis? immò vide adhuc quod statim adiunxi, ergo illa omnia quadrupedia & reptilia, & volatilia, quæ spiritus Dei mactare iubebat, homines esse intellexit Petrus exuendos per Euangelium moribus ferinus, & cultu gentili, quod est genus quoddam mactandi, quod ipse Petrus in Cornelio & familia eius fecit. Potuisse dicere apertius, significatum esse illo viso, gentes esse capaces Euangelicae prædicationis? Quid igitur est quod ait, Petro repudiato me nouam prorsus & alienam expositionem comminisci? nam visum illud, inquis, Petro cœlitus oblatum, significauit gentes esse capaces Euangelicae prædicationis; at cur non addebas, nihil aliud preterea illo viso significatum esse? aut si additum esse voluisti, cur non probasti? Quis non intelligat, nisi stipes, aut truncus sit, dissimulare te, & tergiuersari, ne confitearis, quod statim subiunxi in eadem pagina 35. quod à te erat refellendum, si poteras; sic enim aiebam: Quod si beatus Petrus in illis omnibus animalibus, varijs generis, quæ in linteo erant, homines diuersarum gentium sibi ostensos per spiritum Dei teste scriptura intellexit, consequens necessariò est, vt cum dicit, illud plenum linteum illis omnibus quadrupedibus & bestijs usque ad se venisse, cun-

Antonij
mēdaciū
conuictum.

Quid Anto-
nius dissi-
mulauit, qa-
refellere nō
potuit.

tas gentes, quæ gladio verbi Dei mactanda erant, & Domino tanquam vici-
mavientes offerenda, vsque ad se in visione spirituali venire dixerit, ita vt Quomodo
que non venirent ad se in illo linteo, typō Ecclesiæ Catholicæ, non pertinerent testimonio
mysticè ad linteum magnum, id est, ad Ecclesiam Catholicam, hoc erat à te re- scripturæ S.
feendum, quod necessariò consequi dicebam; præsertim cum vrgerem subiun- B. Petrus o-
gens, iam ne vides Andrea & Lypsicæ Academia vim connexi? & quemadmo- mnes, qui
dum, si antecedentia concedas, quæ nullo modo negare potes, nisi vocem S. spiritus
neges, consequentia concedere cogaris? adieci deinde, iam verò, quid sit, gen- esse vellet,
tes omnes, quæ ad linteum illud magnum mysticè pertineant, vsque ad Petrum ad se p obe-
venire oportere, nemo est qui non intelligat. Nihil enim aliud accipi potest, quā dientiā ve-
debere esse omnes subditos Petro, scilicet in successorib. Petri, qui sunt Pontifices
Romani, quibus qui obediunt, et si corpore absentes sint, per spiritū obedientiæ vs-
que ad Petrum veniunt. Sed audiamus quām fortiter & firmè hoc Antonius re- taurerit.
fellat. Sic enim ait irridens, audiamus enim mirificam interpretationē,

linteum venit vsque ad Petrum, id est, ex Commentario Turria- " "
nico, omnes debent esse subditi Petro, & Pontificibus Romanis " "
eius successoribus, quod certè est merè ἀδολεσχῖν, aut eo etiam ali- " "
quid peius. Sic confutavit Antonius interpretationem meam, affirmans sic me " "
interpretari, nugari esse, quod Gracè dixit, ne intelligeretur nisi ab ijs qui Græ- " "
cīscunt, & ijs quidem non omnibus, quia non omnes scīunt, hoc verbum plura
significare, significat enim τὸ φλυαρῶς τὸ ἐλυπήθειν ἐν τῷ ἀδολεσχεῖν: τὸ Multiplex
φλυαρῶς, ὡς ὁ δούλος Ζεῦ ἀδολέσχει ἐν τῷ δικαιώματι σου: τὸ πέγω, ὡς Ζεῦ significatio
ἀδολέσχειν εἰς τὸ πεδίον: τὸ δλιγοφυχῶ, ὡς τὸ ἀδολεσχεῖν τὸ verbi ἀδολε-
πνημά με. Notauit huius verbi significaciones Photius Constantinopolitanus in εχθν in scri- pturis, à
lexico suo, ut studij & diligentia laude auctori suo reddamus; probemus nos nūc Photo ob-
scinterpretari, non esse ἀδολεσχῖν, id est, nugari, sed esse ἀδολεσχῖν, id est, feruata.
philosophari. Si te Antonii interrogem, vtrū putas significatum esse illo viso, id
quod illis duntaxat temporibus Apostolorum fieri debebat, an etiam quod in fu-
turo, post eorum ab hac vita recessum? quis dubitat, quin responsurus sis, nisi ex-
tors es, significatum esse, quod etiam in futuro fieri oportebat; igitur sicut illa
varia animalia & bestias & volucres, quæ in linteo illo erant, vsque ad se Pe- Quomodo
trius venire vidit, sic etiam in futuro vsque ad se venire vidit. Ecquid aliud hodie vsq;
sunt Giapponenses & Peruani & aliae similes Indorum gentes, quæ ad fi- ad Petrum
dem Ecclesia Romana, quæ per vniuersas mundi regiones prædicatur, & te- veniunt illa
netur, hac nostra tempestate veniunt, quam quadrupedia illa & serpentia in illi lin- malia, quæ
terra: que Lucas scripsit in illo linteo visa esse vsque ad Petrum venire? Ve- tec, quod
niunt enim per obedientiam Petri, super quem secundum Euangelium, ut libro Petrus vidit,
superiore demonstratum est, edificata est Ecclesia, per obedientiam dico Petri in bantur:
successore

8 FRANC. TVRR. AD VERSVS ANTON.

successore eius Episcopo Romano. Petrus enim & successores eius, vt libro superiore docui, vnu sunt quacunq; enim, vt Princeps Philosophorū in s. prime Philosophie tradit, non differunt inter se, quatenus non differunt, vnu sunt Pontifices autem, nec vt Pontifices à Petro, nec inter se differunt; vna enim & eadem ratio est charismatis Pontificalis, aut si non est hoc, venire etiā hoc tempore vsg; ad Petrum linteum illud, & illa in eo varij generis animalia, interpretare tu, si potes, quid erit, quomodo vsg; ad Petru veniunt hodie, si nullus locus eius est in terris? Sed videamus quam ridiculè & futilem interpretationem refellat
 „ Antonius, cùm enim, inquit, illa animalia inclusa linteo significarint,
 „ non iam collectam Christianorum ecclesiam, sed eos solos, quibus
 „ nondum Euangelij veritas illuxerat, &c, vt inquit Basilius cap. 14.
 „ in Esa. qui variegatis peccatorum maculis aspersi, conciliandi erat
 „ fidei nostræ, consequetur, (siquidem vis hanc visionem Romano
 „ Pontifici accommodare) non esse eius munus imperium exercere
 „ in Christianos, sed potius Euangelium prædicare Turcis, & id ge-
 „ nus infidelibus, eosque cum assiduis concionibus, tūm vita sancti-
 „ monia ad Christianam religionem adducere, idq; non per aliquos
 „ emissarios, ne tu mihi Iesuitas forte commemores, sed per seipsum
 „ præstare debere, quia linteum venit vsque ad Petrum. Hec Antonius,
 „ que falsa, absurdæ et repugnantijs sunt plena, ac primū quidē, quod ait animalia
 „ illa in linteo inclusa, eos solos significasse, quibus nondum Euangelij veritas illu-
 „ xerat, si ita est, igitur qui iam à vita ferina & venenata ad vitam euangelicam
 „ traducti sunt, & in Ecclesia Catholica habitant, nō pertinent ad Petri visionem,
 „ nec ad illud linternin. Quod si non pertinent ad illam Petri visionem, id est, ad il-
 „ lud linteum, illa animalia, nec ad Petri claves pertinent. Augustinus tunc &
 „ idem nositer dicit hoc; ne mihi fidem deroges. sic enim ait de eo, qui ad heresim
 „ declinat, in libro serm. hom. 45. Tomo 10. Si autem ad visionem non pertinet, nec
 „ ad claves, que sibi datae sunt, pertinebit. Disce igitur Antonii, linteum illud, & il-
 „ la animalia Ecclesiam ex illis congregandam, & ex eisdem postea mutata vita
 „ congregatam, vt consentaneum erat, significasse. Quæram enim ex te Antonii,
 „ quomodo illud apud Esaiam cap. 11. interpretaris, habitabit lupus cum agno, &
 „ pardus cum hedo accubabit, vitulus & leo & ouis simul morabuntur, vitulus &
 „ ursus pascentur simul; & leo quasi bos comedet paleas; quomodo inquam inter-
 „ pretaris, si illa animalia non iam collectam, vt tu ait, Christianorum Ecclesiam,
 „ sed eos solos, quibus nondum Euangelij veritas illuxerat, significarint? an di-
 „ catur es, nō pertinere hæc animalia in Prophetia Esiae ad illam Petri visionem?
 „ aut dices non pertinere hanc prophetiam ad Ecclesiam iam ex huiusmodi ani-
 „ malibus congregatam? immò cum tu confitearis, idq; mihi obijcas, dicere Augu-
 „ stinum

Quomodo
sibi Anto-
nius repu-
gnat.

SADELEM DEFENSIO. LIB. II.

finum banc visionem ad vniuersam ecclesiam pertinere, ipse enim ait in homilia quam paulo ante a dixi, vas illud, linteum dicit, Ecclesiam significare, quomodo ait nunc tecum pugnans, animalia illa in linteo inclusa, solos eos significare, quibus nondum Euangelij veritas illuxerat? aut quomodo in Ecclesia esse possunt, qui nondum lucem veritatis aspexerunt? restat igitur ut animalia illa, non solum Ecclesiam ex eis congregandam, sed ex eisdem iam congregatam secundum scripturas significarint. Illud præterea falsum est & absonum, quod ait,

si hanc visionem Pontifici Romano accommodare velim, & ex ea argumentari, sequi, vt munus Pontificis sit, non præesse Ecclesia, quod tu innidiosè & falso interpretaris, exercere imperium in Christianos, sed prædicare Euangelium Turci & id genus infidelibus, idq; non per aliquos emissarios, sed per seipsum, quia linteum venit vsq; ad Petrum. Ego sic visionem illam Romano Pontifici accommodavi, vt quia linteum Ecclesiam, vt testis tuus & noster Augustinus ait, significat, venire linteum vsque ad Petrum, sit venire omnes, qui ad Ecclesiam pertinent, vsq; ad Petrum, ita vt qui nō veniant vsq; ad Petrum, per connexionem vii spiritus fidei & obedientiae vii capitulo, non pertineant ad Ecclesiam, nec ad claves Petro datas. Vt iam venire Ecclesiam vsque ad Petrum, quod in illo linteo varijs animantibus referto, tanquam in typo ostensum Petro est, nihil Petrum.

aliud sit, quam Ecclesiam Catholicam, cum singulis partibus suis, adificatam esse super Petrum secundum Euangelium, quod libro superiore satis, vt opinor, expicatum & probatum est. Quare cum adificatio Ecclesia, qua de calo descendit, iuxta Apocalypsim beati Ioannis, ad instar illius lintei de calo demissi, vsque ad fundatum, quod est Petrus, veniat, Ecclesia adificatio, qua vsq; ad hoc Christus posuit, nō venit, nō est adificatio ecclesia, sed adificatio magog & satanae, neq; adificatio Ecclesia nisi potest in fundamento virtutis propriæ, quod est Christus, si non nititur in fundamento, cum quo Christus virtutem suam comunicavit, quod est Petrus. videamus iam quale sit, quod consequi ex hac mea accommodatione visionis ad Pontificem, scilicet vt sit munus Pontifici, non præesse ecclesia vniuersa, sed prædicare Turcis & id genus infidelibus, idq; non per alios, quos tu vocas emissarios, verbo te digno, sed per seipsum; ita g̃ satanæ.

vero hoc consequi dicas, quasi prius probaueris Petrum non præfuisse Ecclesia, non prædicasse Euangelium, nisi infidelibus, non prædicasse vñquam per alios à semissos, sed ēmper & vbiq; per seipsum. Viderint qui te audiendum putant, an hoc probare possis. an nō prædicabat absens per literas, cum ad sideles Ponti, Galatiae, Asia, & Bithynia & eorum Episcopos scribebat? an nō pertinebant illorum Ecclesia ad linteum illud plenum varijs animantibus quod vsq; ad Petrum venit? aut nondum illis Euangelij veritas illuxerat, cūm beatus Petrus S. Sixtum discipulum, primum Episcopum Rhemensem ad illos populos & gentem illam misit?

misi? & S. Eustachium item discipulum suum primū Episcopum Treuerensem et successorem eius, S. Maternum & S. Dionysium Parisis ad prædicandum & alios ad alias prouincias & gentes destinavit? prædicavit ne per se, an per emissarios? libenter enim ut oris verbo, quo delectaris. Vide etiam quid Clemens in epistola ad Iacobum fratrem Domini scribat de prædicatione Euangeli, quam per emissarios facere cogitabat. Vos autem inquit per vestras dioceses Episcopos sacrate & mittite, qui a nos ad alias partes, quod idem Petrus iussit, agere curabimus, aliquos vero ad Gallias Hispaniasq; mittemus, & quosdam ad Germaniam & Italiam atq; ad reliquas gentes dirigere cupimus. Hactenus de emissariis, per quos Romani Pontifices exemplo beati Petri, & Pontificum Apostolicorum Euangelium genibus prædicare consueverunt. Habetis vos S. Bonifacium apostolum Germaniae, quem quatuor Pontifices Romani ordine succedentes, duo Gregorius secundus & tertius, Zacharias & Stephanus ad prædicandum Euangelium Germanis miserunt, & 36. annis, ut idem in epistola ad Stephanum testatur, in Germania detinuerunt. Nisi Romani Pontifices per hunc emissarium fidem vobis tradidissent & prædicasset, hodie Christiani saltem non essetis. An petauerint Pontifices, aut à ratione muneris sui recte fungendi & administrandi deslexturunt, quia non sunt ipsi ad gentes Germanorum profecti, relictæ ecclesia Romana imperij Romani & totius Christianitatis principe; banc enim beatus Petrus suo & beati coapostoli sui Pauli sanguine dedicatam sedem Pontificib; mutu prædicasset. Dei delectam & assignatam reliquit, vnde facilius, commodius & celebrius, hodie ne Christiani quā vñ delibet aliunde cuncto orbi prospicerent, & ad omnes mundi ecclesiæ quidem cf legationes, monita, præcepta, leges, edicta, decreta mitterent, an parte villa Catholica doctrina Germania fraudata est, quia non Pontificem per seipsum prædicantem, sed per emissarium audiuit? aut fidem Catholicam Ecclesiam Romanam eis traditam non deseruisset? aut certè serius, si non Bonifacius natione Anglus, qui etiam Vinfredus appellatus est, sed Romanus Pontifex Euangeliū eis attulisset, & per seipsum prædicasset? imò vero multo cupidius deseruisset & acris, quis enim ignorat, quanto odio in Pontificem Martinus Lutherus suis mendacij & calumnijs satanicis Germaniam inflammerit? iam, quis Catholicum ignorat, quos Pontifex Romanus exemplo beati Petri, ad quascunq; gentes & Ecclesiæ Episcopos mittit, vice Petri eos esse? Sic enim Zacharias Pontifex ad Bonifacium scripsit Germaniae, velis, nolis, Apostolū & primū Magistrum, Christi Iesu Domini mei et salvatoris nostri, licet peccator potentia deprecor, ut Dominō meo beato Apostolorum principe intercedēte, cuius tu vicem agis, intercessores & indomitæ gentes, ipse te sua pietate custodiat, &c. Omnes itaque Episcopi sunt vicarij B. Petri, sicut Pontifex Romanus successor Petri, vicarius Christi. Eadem igitur beati Petri vos deruistis.

Quonodo
niū Pontifi-
ces Romani
per Bonifa-
cium Apo-
stolum Ger-
mania, fidē
Germanis
prædicassēt.
hodie ne
Christiani
quidem cf

Dei delectam & assignatam reliquit, vnde facilius, commodius & celebrius, quam vñ delibet aliunde cuncto orbi prospicerent, & ad omnes mundi ecclesiæ legationes, monita, præcepta, leges, edicta, decreta mitterent, an parte villa Catholica doctrina Germania fraudata est, quia non Pontificem per seipsum prædicantem, sed per emissarium audiuit? aut fidem Catholicam Ecclesiam Romanam eis traditam non deseruisset? aut certè serius, si non Bonifacius natione Anglus, qui etiam Vinfredus appellatus est, sed Romanus Pontifex Euangeliū eis attulisset, & per seipsum prædicasset? imò vero multo cupidius deseruisset & acris, quis enim ignorat, quanto odio in Pontificem Martinus Lutherus suis mendacij & calumnijs satanicis Germaniam inflammerit? iam, quis Catholicum ignorat, quos Pontifex Romanus exemplo beati Petri, ad quascunq; gentes & Ecclesiæ Episcopos mittit, vice Petri eos esse? Sic enim Zacharias Pontifex ad Bonifacium scripsit Germaniae, velis, nolis, Apostolū & primū Magistrum, Christi Iesu Domini mei et salvatoris nostri, licet peccator potentia deprecor, ut Dominō meo beato Apostolorum principe intercedēte, cuius tu vicem agis, intercessores & indomitæ gentes, ipse te sua pietate custodiat, &c. Omnes itaque Episcopi sunt vicarij B. Petri, sicut Pontifex Romanus successor Petri, vicarius Christi. Eadem igitur beati Petri vos deruistis.

C A P V T